

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις
τῇ 21 Ἰουλίου 1954

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 154

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 2902. Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ρύθμισιν Στρατολογικῶν ὑποχρεώσεων. 1
- N. Δ. 2910. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 2066)1952, ἀπερὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων». 2
- N. Δ. 2912. Περὶ ρυθμίσεως ὁρισμένων θεμάτων ἀφορῶντων τὴν τύχην καὶ διάθεσιν τῶν τέως Γερμανικῶν Περιούσων ἐν Ἑλλάδι. 3
- N. Δ. 2917. Περὶ ἀτελοῦς χορηγήσεως οἰκοδομικῶν ἀδειῶν καὶ βεβαιώσεων σεισμοπαραδείας εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους Θεσσαλίας καὶ Ἀθιῶντος. 4
- N. Δ. 2918. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Γλαύκου κειμένων διατάξεων. 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀρ.δ. 2902.

Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ρύθμισιν Στρατολογικῶν ὑποχρεώσεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1954 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ συμφώνως τῇ ἰσχύουσῃ Στρατολογικῇ Νομοθεσίᾳ ἐπιβαλλομένη εἰς τοὺς ἀνυποτάκτους διετῆς πρόσθετος ὑπηρεσία, ἐξαγοράζεται ἀντὶ δραχμῶν διακοσίων δι' ἑκάστον μῆνα, καταβαλλομένων ἐφ' ἅπαξ ἢ κατὰ δόσεις καθοριζομένας διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

2. Ἡ ἄνω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1949 καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταστάντας ἀνυποτάκτους κλάσεως 1944 καὶ νεωτέρων.

3. Διὰ τῆς ἄνω ἐξαγορᾶς δὲν αἰροῦνται αἱ λοιπαὶ συνέπειαι τῆς ἀνυποταξίας, οὐδὲ ἐξαλείφεται τὸ ἀξιόποιον τῆς πράξεως ἢ ἡ καταγνωσθεῖσα ποινὴ.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀνυπότακτοι κλάσεων 1944 — 1949 συμπεριλαμβανομένης, ὑπαγόμενοι εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ παρόντος Ν.Δ. δύνανται νὰ ἐξαγοράσωσι τὰς στρατιωτικὰς τῶν ὑπο-

χρεώσεις μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἢ ἀθώωσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ κατηγορίας, ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπαλλακτικοῦ βουλεύματος ἢ τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, ἀντὶ δραχμῶν ἑκατὸν πενήντην δι' ἑκάστον μῆνα, καταβαλλομένων ἐφ' ἅπαξ ἢ κατὰ δόσεις καθοριζομένας διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ὑπάγονται καὶ οἱ ἔχοντες μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀπαλλαγὴ ἢ ἀθωωθῇ τῆς ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ κατηγορίας τῶν ἄνω κλάσεων.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τοὺς στρατευσίμους σπουδαστὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ κλάσεως 1944 καὶ νεωτέρων, τοὺς καταστάντας ἀνυποτάκτους μετὰ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου τοῦ 1949 καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μὴ περατώσαντας τὰς σπουδὰς τῶν, χορηγεῖται ἀναβολὴ μέχρι πέρατος αὐτῶν, κατὰ παρέκβασιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐξαγοράσει τὴν διετὴ πρόσθετον ὑπηρεσίαν τῶν ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἡ ἐξαγορὰ γίνεται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἀρθρῳ 1 § 1 τοῦ παρόντος Ν. Δ. ὀριζόμενα.

2. Οἱ ἀνωτέρω μετὰ τὴν λήξιν τῆς χορηγηθείσης ἀναβολῆς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς στρατιωτικὰς τῶν ὑποχρεώσεις, ἃς δὲν δύνανται νὰ ἐξαγοράσωσιν, ἐκτὸς ἐὰν συντρέχωσιν αἱ προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ.

3. Διαρκούσης τῆς ἀναβολῆς ἀναστέλλεται ἡ ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ ποινικὴ δίωξις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ ἐκδοθεισῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ. καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, ὡς καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου 2038)1952.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὡς πρὸς τὴν ἐξαγορὰν μόνον ὑπάγονται καὶ οἱ ἐκ τούτων διακόψαντες τὰς σπουδὰς τῶν καὶ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τοὺς ἀνυποτάκτους Ἐξωτερικοῦ κλάσεως 1943 καὶ παλαιότερων, τὸ ποσὸν ἐξαγορᾶς τῆς διετοῦς προσθέτου ὑπηρεσίας καθορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200) κατὰ μῆνα.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 2038)52 ἀναστέλλονται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1954 διὰ τοὺς ἀνυποτάκτους ἐξωτερικοῦ κλάσεων 1941 καὶ παλαιότερων.

Ἄρθρον 5.

Ἀναστέλλεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1954 ἡ ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ ποινικὴ δίωξις ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. 2737)53 ἐκδοθεισῶν ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν ἀνηκόντων εἰς στρατολογικὰς κλάσεις 1941 καὶ παλαιότερας, ἐφαρμοζομένης καὶ διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. Δ. 2192)52, ὡς αὖ-

τη ισχύει: νυν, αντικατασταθείσα διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. 2737)53.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 65 Ν. 4324)30 τῶς ἄρθρον 63 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὡς αντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 Α. Ν. 1137)38 καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 2321)53, αντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

α1. Μετὰ τὴν ἀπαξ αἰτηθεῖσάν καὶ χορηγηθεῖσαν ἀναβολὴν λόγῳ σπουδῶν δύναται νὰ χορηγηθῇ ἑτέρα τοιαύτη ἢ τὸ ὀριζόμενον χρονικὸν διάστημα δύναται νὰ παραταθῇ εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις :

α) Διὰ τοὺς μὴ ποιησαμένους χρῆσιν τῆς χορηγηθείσης ἀναβολῆς καὶ ἐγγραφέντας μέχρι 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ συμπληροῦσι τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας εἰς ἑτέραν Σχολήν.

Εἰς τοὺς χορηγεῖται νέα ἀναβολὴ δι' ἀποφάσεως ΔΣΣ.

β) Διὰ τοὺς ἀπολέσαντας ἐν ἔτος σπουδῶν λόγῳ ἀποτυχίας εἰς ἐξετάσεις ἢ λόγῳ ἀνωτέρας βίας ἐκτιμωμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης. Τούτων παρατείνεται ἡ ἀρχικῶς χορηγηθεῖσα ἀναβολὴ μέχρις ἐνὸς ἔτους.

Ἀπώλεια δευτέρου ἔτους ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας καθιστᾷ ἄκυρον τὴν περὶ ἀναβολῆς ἀπόφασιν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου τοῦ ἀρχομένου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἄμέσως μετὰ τὸ ἀπολασθὲν τοιοῦτον.

2. Εἰς τοὺς φοιτητὰς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἐξωτερικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ, δύναται νὰ χορηγηθῇ διοικητικὴ παράτασις μέχρι 2 ἐτῶν ἢ ἐφ' ὅσον θῶν ἔτυχον ἀναβολῆς, ἀναστολῇ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μέχρι 2 ἐτῶν, πρὸς ἀπόκτησιν διδακτορικοῦ διπλώματος ἢ συμπλήρωσιν τῆς μορφώσεώς των πρακτικῶς εἰς ἐργαστήρια, κλινικὰς ἢ ἐπιστημονικὰ Κέντρα.

Ἡ τε διοικητικὴ παράτασις καὶ ἡ ἀναστολὴ χορηγοῦνται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ τῶν δικαιολογητικῶν τῇ προτάσει τοῦ Γ.Ε.Σ. διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης».

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 2737)1953 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἡ ἀναβολὴ εἰς τοὺς μὴ ὑποτρόφους φοιτητὰς καὶ σπουδαστὰς, χορηγεῖται ἐφ' ὅσον οὗτοι ἀπεφοίτησαν μὲ τὸν βαθμὸν «ἀρίστα» ἐκ τῆς Μέσης, Ἀνωτέρας ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς ἐξ ἧς προέρχονται, εἴτε διεκρίθησαν κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς Ἀνωτάτας Σχολὰς, εἴτε διακρίνονται εἰς ἀς φοιτῶσι Σχολὰς, τοῦ στοιχείου τούτου προκύπτοντος ἐξ ἐπισήμου βεβαιώσεως τῆς οἰχείας Σχολῆς».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 2737)53 «περὶ ἐξαγορᾶς ὑποχρεώσεων ὑπὸ ἀνηκόντων εἰς κλάσεις 1946—1949», δύναται νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας τῶν αὐτῶν κλάσεων τῇ προτάσει τοῦ Γ.Ε.Σ. διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 2321)53 καὶ ἐν τέλει αὐτοῦ ἐν συνεχείᾳ προστίθεται ἡ φράσις «τῶν τυχόν ὑφισταμένων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἀποσβεσθέντων διὰ παραγραφῆς».

Ἄρθρον 8.

Στρατεύσιμοι τῶν κάτωθι κατηγοριῶν κλάσεων 1950 καὶ νεωτέρων, δύναται νὰ ἐξαγοράσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των (θητεῖαν ἢ ἐγκύμνασιν) ἀντὶ δραχμῶν ἑκατὸν πενήντα χιλιάδων δι' ἕκαστον μῆνα καταβαλλομένων ἐφ' ἀπαξ ἢ κατὰ δόσεις καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

α) Μωαμεθανοί, καὶ

β) Διπλωματοῦχοι Θεολογικῶν Σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, χειροτονηθέντες κατόπιν ἐγκριτικῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

Ἄρθρον 9.

Οἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας ἢ ἐγκύμνασεως κρινθέντες ἀνάπτεροι ἐκ πολέμιου τραύματος καὶ μὲ ποσοστὴν ἀναπηρίας 10 ο)ο καὶ ἀνω κλάσεως 1949 καὶ παλαιότερων θεωροῦνται ὡς ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις ἀπαλλασσόμενοι τῆς ἐκπληρώσεως μόνον τοῦ ὑπολοίπου τῆς θητείας ἢ ἐγκύμνασεως ἣν ὑπέχοντο καὶ τοποθετοῦνται ὡς ἑφεδρoι, ἀδιακρίτως χρόνου ὑπηρεσίας ἐν τῷ στρατῷ.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ Ν. 4324)30 ὡς τοῦτο αντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 2737)1953 καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς φράσεως «ἢ τῶν κομμουνιστῶν» προστίθεται ἡ φράσις «ὡς καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Χώρας καὶ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950 ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν».

2. Ἀνυπότακτοι ὧν ἤρθσαν αἱ λόγῳ τῆς ἀνυποταξίας ἐπιβληθεῖσαι εἰς αὐτοὺς πρόσθετοι ὑπηρεσίαι, δύναται νὰ μὴ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Στρατοδικείου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ, ἀλλὰ νὰ παρίστανται διὰ συνηγόρου διοριζομένου ὑπ' αὐτῶν.

3. Ἐπίσης διὰ συνηγόρου δύναται ν' ἀσκῶσιν ἐνδίκᾳ μετὰ κατὰ τυχόν ἐρήμην ἐκδοθεῖσων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ νὰ παρίστανται δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἐφ' ἀπαξ καταβολὴ τοῦ ἀντιστρώματος ἐξαγορᾶς κλάσεων 1949 καὶ παλαιότερων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 1744)51, 2075)52, 2321)53 καὶ 2737)53 ἐνεργεῖται ἐφ' ἀπαξ ἢ κατὰ δόσεις μέχρι καὶ τῆς 31.12.1950, τῶν δόσεων καθοριζομένων διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

2. Ἡ μὴ καταβολὴ ἐφ' ἀπαξ ἢ κατὰ δόσεις καὶ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τοῦ καθοριζομένου ποσοῦ ἐπιφέρει τὴν ἀπώλειαν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐξαγορᾶς.

3. Οἱ ἀπολέσαντες τὸ εὐεργετήμα ἐξαγορᾶς λόγῳ μὴ ἐμπροθέμου καταβολῆς τῶν δόσεων ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, συμφηριζομένων τῶν καταβληθεῖσων δόσεων πρὸς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς ὀφειλῆς πλὴν τῶν τυχόν ἐπ' αὐτῶν προσσυστήσεων, ὅσινες ἐκπίπτουνται ὡς ποινὴ ὑπὲρ τοῦ Μ. Τ. Στρατοῦ.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 2192)1952 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. 2737)1953 ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς στρατολογικὰς κλάσεις 1942 καὶ 1943, ὡς πρὸς οὓς καὶ μόνον ἡ προθεσμία ἐξαγορᾶς καὶ ἀναστολῆς περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Ν. Δ. παρατείνεται μέχρι 31.12.1955.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ν. 4324)1930 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν Ν. 6346, 5802, ἄρθρα 3 καὶ 4 Ν. 5237, ἄρθρον 3 Ν. 6379, ἄρθρον 1 Α. Ν. 1137)1938, Α. Ν. 2057)1939 καὶ ἄρθρον 4 Ν. Δ. 2737)1953 αντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Οἱ ἀνωτέρω λόγοι ἀναβολῆς δέον νὰ ὑφίστανται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἀρχικῆς πρὸς κατάταξιν προσκλήσεως τῆς κατηγορίας των».

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς μὴ κληθέντας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος στρατεύσιμος τῆς κλάσεως 1953, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς νεωτέρας κλάσεις.

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 2192)1952 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἀποκτήσαντας τὴν ὑπηκοότητα τῶν

Συμμάχων Κρατών και μετά την 1 Ιανουαρίου 1945, ως και διὰ τούς ἐφεξῆς ἀποκτώντας ταύτην.

Ἄρθρον 15.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Ν. 1744) 1951 ἐπεκτείνονται καὶ διὰ τούς καταφυγόντας εἰς Ἑλλάδα ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1944 καὶ ἐντεῦθεν πρόσφυγας ἐκ Κίνας καὶ λοιπῶν χωρῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ.

Ἄρθρον 16.

Πράξεις τῆς Διοικήσεως ἐκδοθεῖσαι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ., κυροῦνται ἀπ' ἧς ἐξεδόθησαν.

Ἄρθρον 17.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. ὡς καὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ν. 1744) 51, τοῦ Ν. 2075) 1952, τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ν. 2321) 53 καὶ τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Ν. 2737) 53 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις δι' ἅπαν τὸ Προσωπικὸν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ καὶ τῆς Βασ. Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Ἰουλίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΣΤ. ΚΟΥΝΑΟΥΤΟΣ, Χ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΩΤΑΝΗΣ, Σ. ΓΙΤΑΛΙΣΤΡΑΣ, Β. ΒΡΑΧΝΟΣ, Λ. ΕΤΤΑΣΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Ἰουλίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2910.

Περὶ ἱσοποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 2066) 1952, «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1954 συμφωνοῦν γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων, δύναται ν' ἀνασταλῇ ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μείζονα τῆς πενταετίας ἢ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 2066) 52 προβλεπομένη ὁργάνωσις τοῦ Κλάδου Ὑγείας πρὸς παροχὴν ἱατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθαλψέως. Διαρκούσης τῆς ἀναστολῆς ταύτης τὸ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 12 Νόμου 2066) 52 προβλεπόμενον ποσοστὸν ἀκαδαρίστων ἐσόδων τοῦ Ταμείου ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Ὑγείας, δύναται νὰ διατίθεται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν λοιπῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 2066) 52 προστίθεται ἐδάφιον ζ' ἔχον οὕτω:

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν Ἀντιπρόεδρον, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Νόμου 2066) 52 προστίθεται γ' περίπτωσις ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 2066) 52, ὡς ἐξῆς:

αγ'. Τὰ διοριζόμενα ἐφεξῆς ἐξ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ἡσφαλισμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, Μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Σύμβουλοι καὶ Πάρεδροι. Ταῦτα ἐξακολουθοῦσι νὰ ὦσιν ἡσφαλισμένα παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ ἀποκλειομένης τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, δὲν δικαιοῦνται ὅμως βοηθήματος μεγαλυτέρου ἐκείνου, ἐφ' ὅσον ἤθελε συντρέξει περίπτωσις, ὅπερ δύναται νὰ λαμβάνῃ ὁ ἀνώτατος ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ οἰκονομικῶς ὑπάλληλος ὁ τυχὼν καὶ πάντων τῶν ἐπιδομάτων λόγῳ ἐξαντλήσεως τῆς εἰδικῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2066) 52 Νόμου ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν, ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἡσφαλισμένου νοοῦνται, πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος:

α) Ἡ ἐν γηραίᾳ τελοῦσα σύζυγος καὶ

β) Τὰ τέκνα, νόμιμα καὶ νομιμοποιημένα, τὰ μὲν ἄρρεν: μέχρι τῆς ὑπ' αὐτῶν συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν, τὰ δὲ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου τῶν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει μέχρι συμπληρώσεως τοῦ πολλοῦ τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.

Διὰ τὰ ἀνάπηρα τέκνα, ἀναπηρίας τοῦλάχιστον 50 ο)ο, δὲν ἰσχύει τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου προβλεπόμενον ὄριον ἡλικίας.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, καθορίζονται τὰ τοῦ τρόπου διαπιστώσεως τῆς ἀναπηρίας καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια».

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἁρθρον 7 τοῦ Νόμου 2066) 52 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 4, ἧς ἡ ἰσχὺς ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον ἰσχύος τοῦ Ν. 2066) 52.

«4. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον δικαιωμάτων τῶν ἡσφαλισμένων, οἵτινες ἀποχωροῦν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς, προσμετρεῖται καὶ ὁ μέχρι τοῦδε διανυθεὶς χρόνος ὑπηρεσίας εἰς τινὰς τῶν ἐν ἁρθρῳ 3 τοῦ Νόμου 2066) 52 Ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τὸν πραγματικὸν χρόνον ὑπηρεσίας προσμετρεῖται τὴ ἡμῖς τοῦ μέχρις ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διανυθέντος χρόνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας εἰς τινὰ τῶν ἐν ἁρθρῳ 3 τοῦ Νόμου 2066) 52 ὑπηρεσιῶν, μὴ δυνάμενον νὰ ἡμίζον τῶν 15 ἐτῶν. Τὸ ὑπόλοιπον ἡμῖς τῆς ὡς ἄνω πραγματικῆς ὑπηρεσίας δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς δευτέρας περιόδου τῆς παραγράφου 1 ἁρθροῦ 9 τοῦ Νόμου 2066) 52, ἐναντι καταβολῆς εἰσφορᾶς ὑπολογιζομένης δι' ἕκαστον ἀναγνωριζόμενον μῆνα πραγματικῆς ὑπηρεσίας πρὸς 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ μέσου μηνιαίου μισθοῦ τῶν δώδεκα τελευταίων μηνῶν πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἡσφαλισμένου.

Ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος ἐξοφλήσεως τῆς εἰσφορᾶς ταύτης καθορίζονται διὰ γενικῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἁρθρον 9 τοῦ Νόμου 2055) 52 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Τὸ εἰς τούς ἡσφαλισμένους, ὑπὸ τούς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ παρόντος παρεχόμενον

μηνιαίων βοηθήματα υπολογίζεται εις τόσα τριακοντά των τεσσαράκοντα εκατοστών (40 ο)ο του μέσου μηνιαίου μισθού των δώδεκα τελευταίων μηνών προ της αποχωρήσεως του ήσυχαισμένου εκ της υπηρεσίας, όσα είναι τὰ έτη της πραγματικής υπηρεσίας αυτού κατά τον χρόνον της αποχωρήσεώς του. Ο πέραν των τριακοντά έτών χρόνος δεν λαμβάνεται υπόψη εις τὸν ὡς ανωτέρω υπολογισμόν του βοηθήματος.

Εφ' όσον κατά τὸν υπολογισμόν των έτών υπηρεσίας προκύπτει υπόλοιπον μείζον των έξι μηνών, τούτο θεωρείται ὡς πλήρες έτος.

Ὡς μηνιαίος μισθός νοείται ὁ βασικός μηνιαίος μισθός κατὰ πάσης φύσεως τακτικά έπιδόματα, εφ' ὧν εγένοντο αἱ προελασόμεναι ὑπὲρ του Ταμείου κρατήσεις.

2. Κατὰ τὴν διάρκειαν της πρώτης τριετίας ἀπὸ της έναρξεως καταβολῆς των βοηθημάτων τὸ ὑπὸ της προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμενον ποσοστὸν μηνιαίου βοηθήματος μειοῦται κατὰ 30 ο)ο. Δι' αποφάσεως του Ὑπουργοῦ των Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης προτάσει του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ταμείου λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τουλάχιστον των 2/3 του συνόλου των μελών αυτού, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μείωσις του ποσοστού του βοηθήματος διὰ μίαν εἰσέτι τριετίαν, του ποσοστού της μείωσεως ὅμως μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ 20 ο)ο.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 10 του Νόμου 2066/52, αντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὰ μέλη οἰκονομείας θανάτου ήσυχαισμένου ἢ βοηθηματούχου, ὡς ταῦτα καθορίζονται ἐν ἄρθρῳ 4 του παρόντος καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ προϋποθέσεις, καταβάλλεται μηνιαῖον βοήθημα ὀριζόμενον εἰς ποσοστὸν του κατὰ τὸ ἄρθρον 9 του παρόντος βοηθήματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν βοηθηματούχος ἢ θὰ ἐδικαιούτο λαμβάνειν ὁ θανὼν ήσυχαισμένος, ὡς κατωτέρω:

- 1) Εἰς τὴν χήραν ἄνευ τέκνων, τὰ 50 ο)ο.
- 2) Εἰς τὴν χήραν μετὰ τέκνων, τὰ 70 ο)ο.
- 3) Εἰς τὸ τέκνον ἢ τέκνα, ἀνεξαρτήτως του ἀριθμοῦ τούτων, τὰ 50 ο)ο κατανεμόμενα κατ' ἰσομοιρίαν μεταξὺ των δικαιουμένων τέκνων».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τοὺς αποχωρήσαντας μέχρι καὶ της 1ης Ἰουνίου 1954 ήσυχαισμένους κατὰ τὰς διατάξεις του Ν. 2066/52, ὡς τροποποιεῖται διὰ του παρόντος Ν. Δ., ἀγνωρίζεται δικαίωμα πρὸς καταβολὴν βοηθήματος ἀπὸ της τελευταίας ταύτης ἡμερομηνίας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ δευτέρα περίοδος της παραγράφου 3 του ἄρθρου 11 του Νόμου 2066/52 αντικαθίσταται, ὡς ἑξῆς:

«Αἱ διατάξεις των παραγράφων 1 καὶ 2 του ἄρθρου 9 ὡς αντικαθίστανται διὰ του ἄρθρου 5 του παρόντος, ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸ βοήθημα των προστατευομένων μελών τὸ καταλλόγιμον κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ της δημοσίευσως του παρόντος τριετίαν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, ΣΤ. ΚΟΥΝΔΟΥΤΟΣ, Χ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ, Σ. ἸΤΑΛΙΣΤΡΑΣ, Β. ΒΡΑΧΝΟΣ, Α. ΕΥΤΑΣΙΑΣ, Χ. ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(8)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2912.

Περὶ ρυθμίσεως ὀριζομένων θεμάτων ἀγοράσιων τὴν τύχην καὶ διάθεσιν των τέως Γερμανικῶν Περιουσιῶν ἐν Ἑλλάδι.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις του ἄρθρου 35 του Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1954 σύμφωνον γνώμην της κατὰ τὴν παράγραφον 2 του αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει του Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Γερμανικαὶ περιουσίαι, περιελθούσαι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει του ὑπ' ἀριθ. 1530/1950 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων του Ν. Δ. 1138/1949 περὶ των ἐχθρικών περιουσιῶν» ἀποδίδονται κατὰ τοὺς ὅρισμούς του παρόντος εἰς τοὺς πρώην δικαιούχους αὐτῶν, εἰς τὰς κατωτέρω περιπτώσεις εφ' όσον καὶ μόνον πρὸ της περιελούσεως των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἔλθουν: α) εἰς τὸ Γερμανικὸν Κράτος καὶ ἐχρησιμοποιούντο διὰ τὰς ἀνάγκας των ἀκλωματικῶν ἢ Προξενικῶν ἀποστολῶν του, β) εἰς Ὀργανισμικά ἱδρύματα ἢ ἱδιωτικά φιλοanthρωπικά ἱδρύματα καὶ ἐχρησιμοποιούντο ἑτέως καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς ἐξυπηρέτησιν ὀργανισμικῶν ἢ φιλοanthρωπικῶν σκοπῶν καὶ γ) εἰς φυσικά πρόσωπα κατοικοῦντα καὶ διαμένοντα μόνιμως ἐν Ἑλλάδι: πρὸ της 6 Ἀπριλίου 1941 καὶ μέχρι της έναρξεως της ἰσχύος του παρόντος Νόμου ἢ ἀναχωρήσαντα μὲν ἀλλ' ἐπανελθόντα εἰς Ἑλλάδα μέχρι καὶ της 30.6.51, μετὰ τὴν πρόδосιν μόνιμου ἐν Ἑλλάδι ἐγκαταστάσεως, ἢ δὲ τοιαύτη μόνιμος ἐν Ἑλλάδι ἐγκατάστασις καὶ διαμονὴ ἀποδεικνύεται ἐξ ἐπιστήμου βεβαιώσεως της υπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν του Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου προσώπου ἐκ των ἐν τῇ περιπτώσει γ' της προηγουμένης παραγράφου ἀναφερομένων, ἐπιστηδόντος μετὰ τὴν 14.1.46, τὸ πρὸς απόδοσιν της περιουσίας δικαίωμα δύναται ν' ἀσκηθῇ ὑπὸ των κληρονόμων, κληροδόχων ἢ αἰτίᾳ θανάτου δωρεοδόχων, συζύγου, κατιόντων, ἀνιόντων ἢ ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἐντός της κατὰ τὴν παράγραφον 2 του ἄρθρου 2 του παρόντος προθεσμίας, προκαίμενου δὲ περὶ των μεταξὺ τούτων ἀλλοδαπῶν, μόνον εφ' όσον συντρέχουσιν καὶ ὡς πρὸς τούτους αἱ προϋποθέσεις της περιπτώσεως γ' της προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἀπόδοσις των, περὶ των τὸ προηγουμένον ἄρθρον, περιουσιῶν, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ των Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ, αἰτήσεως του κατὰ τὸ ἄρθρον 1 νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου. Ἡ αἰτήσις συνοδεύεται ἀπαρατήτως καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, ὑπὸ ἐνυπογράφου δηλώσεως του αἰτούντος, περιλαμβανούσης ὅπαντα τὰ ἐν Ἑλλάδι: περιουσιακά στοιχεία αὐτοῦ, ὡς ταῦτα ἀναφέρονται ἐν ἄρθρῳ 3 του Ν. Δ. 1138/1949, μετὰ μνείας του χρόνου καὶ του τρόπου της κατήσεως αὐτῶν. Τὸ γνήσιον της ὑπογραφῆς του αἰτούντος φυσικοῦ προσώπου ἢ του νομίμου ἐκπροσώπου του νομικοῦ προσώπου βεβαιοῦται ὑπὸ της ἀρχῆς διὰς Ἀστυνομικῆς ἢ Προξενικῆς Ἀρχῆς.

2. Ἡ περὶ της ἢ προηγουμένης παραγράφου, αἰτήσις ὑποβάλλεται εφ' ἀπαξ, δι' ὅπαντα τὰ, ὧν αἰτεῖται ἡ ἀπόδοσις, περιουσιακά στοιχεία ἐντός ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ της ἰσχύος του παρόντος Ν. Δ.

3. Ὁ αἰτῶν, σὺν τῇ αἰτήσει, ὑποχρεοῦται, ὅπως, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) πάντα τὰ στοιχεία τὰ ἀποδεικνύοντα ὅτι συγκεντρῶι τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν του παρόντος Ν. Δ.

4. Παρὶρρομένης ἀπράκτου της, περὶ της ἢ παράγραφου 2 του παρόντος ἄρθρου, προθεσμίας, ἀποσβέννυνται πᾶν δικαί-

ωμα άπορρέον εκ των διατάξεων του άρθρου 1 του παρόντος Ν. Δ.

5. Η κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου άποφασίς του Υπουργού των Οικονομικών, άποτελεί τίτλον μεταβιβάσεως της κυριότητος, προκειμένου δε περί άκινήτων μεταγράφεται αυτή κατά τας κειμένας διατάξεις. Διά την άπόδοσιν των περιουσιακών στοιχείων, άκινήτων και κινητών, συντάσσεται πρωτόκολλον παραδόσεως και παραλαβής κατά τή γενικώς ή ειδικώς όρισθησόμενα δι' άποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών, από δε της χρονολογίας ύπογραφής του πρωτοκόλλου πάύει ή υπό του Δημοσίου διαχείρισις και ή παρ' αυτού άπόληψις των φυσικών ή πολιτικών καρπών του άποδιδόμενου πράγματος.

6. Η κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου μεταβίβασις των περιουσιακών στοιχείων, αλλ'αλλάσσεται παντός φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου ή οίονδ' ή κατε τρίτου.

Άρθρον 3.

1. Περιουσίαι, περί ών τό άρθρον 1 του παρόντος, αίτινες δέν άποδίδονται ως μη συντρεχουσών των έν αύτῳ όρισθέντων προϋποθέσεων, δύναται νά έξαγορασθώσιν υπό των πρώην δικαιοχών αυτών φυσικών ή νομικών προσώπων.

2. Ο κατά την προηγούμενην παράγραφον, προτιθέμενος νά έξαγοράσῃ περιουσιακόν τι στοιχείον, οφείλει νά υποβάλῃ σχετικήν αίτησιν πρὸς τό Υπουργείον Οικονομικών (Γενικήν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικού), ήτις δέον, όπως, επί ποινῇ απαρθέκτου περιλαμβανῇ πάντα τά έν Ἑλλάδι περιουσιακά στοιχεία αὐτοῦ, ως ταῦτα αναφέρονται έν άρθρῳ 3 του Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1138)1949, μετά μνείας του χρόνου και του τρόπου τῆς πῆξεως αὐτῶν ως και τόν διορισμόν κληροδοτοῦ και αντίκλητου μονίμως διαμένοντος και κατοικοῦντος έν Ἀθήναις. Τό γνήσιον τῆς ύπογραφῆς του εἰσέυοντος βεβαιούται παρὰ τῆς οικείας Ἀστυνομικῆς ή Προξενικῆς Ἀρχῆς.

3. Η, περί ἧς ή προηγούμενη παράγραφος, αίτησις δέον, όπως υποβληθῇ έντός άνατρεπτικῆς προθεσμίας έννέα μηνῶν από τῆς έναρξεως τῆς ισχύος του παρόντος Ν. Δ. Μετά τῆς αίτήσεως συνοποβάλλονται πάντα τά στοιχεῖα τά άποδεικνύοντα ὅτι ο αίτων συγκεντροῖ τά προϋποθέσεις διά τήν εφαρμογήν του παρόντος Ν. Δ.

4. Παρερχομένης άπράκτου τῆς περί ἧς ή παράγραφος 3 του παρόντος άρθρου προθεσμίας, άποστέλλονται πᾶν δικαίωμα άπορρέον εκ των διατάξεων τῆς παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

5. Ἐν περιπτώσει θανάτου προσώπου εκ των ύπονομένων εἰς τὰς διατάξεις του παρόντος άρθρου, τό πρὸς έξαγοράν δικαίωμα δύναται ν' άπληθῇ υπό των διαδόχων αὐτοῦ, ως αὗτοι αναφέρονται έν παραγράφῳ 2 του άρθρου 1 του παρόντος Ν. Δ., έντός τῆς κατά τήν παράγραφον 3 του παρόντος άρθρου προθεσμίας.

Άρθρον 4.

1. Ἐπὶ τῆς κατά τήν παράγραφον 2 του άρθρου 3 του παρόντος Ν. Δ. αίτήσεως άποφρίνεται κατ' έλευθέρην κρίσιν, ο Υπουργός των Οικονομικών, μετά γνώμην τῆς κατά τήν παράγραφον 1 του άρθρου 34 του Ν. Δ. 1138)1949 Ἐπιτροπῆς, ή, αναλόγως τῆς περιπτώσεως, τῆς κατά τήν παράγραφον 2 του αὐτοῦ άρθρου τοιούτης, έν περιπτώσει δε άποδοχῆς τῆς αίτήσεως, όρίζεται διά τῆς αὐτῆς άποφάσεως τό τίμημα του έξαγοραστέου περιουσιακοῦ στοιχείου ως και οί τυχόν όροι διά τήν έξαγοράν. Η, περί ἧς τό προηγούμενον έδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου, άποφασίς κοινοποιεῖται διά δικαστικῶν κλητῆρος πρὸς τόν αίτούντα ή τόν αντίκλητον αὐτοῦ.

2. Ἐντός προθεσμίας τριῶν μηνῶν από τῆς κοινοποιήσεως τῆς περί ἧς ή προηγούμενη παράγραφος άποφάσεως, ύποχρεούται ο αίτων, όπως υποβάλῃ πρὸς τό Υπουργείον των Οικονομικών (Γενικήν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικού) έγγραφον δήλωσιν άποδοχῆς τῆς άποφάσεως του Υπουργοῦ των Οικονομικών, έντός δε έτέρως δεκαπενθήμερου από τῆς ύπο-

βολῆς τῆς δηλώσεως άποδοχῆς προθεσμίας, ύποχρεούται, όπως υποβάλῃ γραμμάτια Δημοσίου Ταμείου, εμφαίνοντα τήν καταβολήν του τιμήματος και των διά τήν μεταβίβασιν οφειλομένων κατὰ νόμον φόρων και τελῶν, έκδιδόμενου ακολουθῶς παρὰ του Υπουργοῦ των Οικονομικών πωλητηρίου κατὰ τὰς περί πωλήσεως κτημάτων του Δημοσίου ισχυούσας διατάξεις. Παρερχομένων άπράκτων, των περί ών ή παρούσα παράγραφος, προθεσμίων, αίτινες εἶναι άνατρεπτικαί, θεωρεῖται άνακληθῆντα αὐτοδικαίως και άνευ έτέρας διατυπώσεως ή, περί ἧς ή παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου άποφασίς του Υπουργοῦ των Οικονομικών.

3. Τό κατά τήν προηγούμενην παράγραφον πωλητήριο άποτελεί τίτλον μεταβιβάσεως της κυριότητος, προκειμένου δε περί άκινήτων μεταγράφεται τοῦτο κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. Περί τῆς παραδόσεως των πωλουμένων περιουσιακών στοιχείων, άκινήτων ή κινητών, συντάσσεται πρωτόκολλον παραδόσεως και παραλαβῆς κατὰ τὰ ειδικώς ή γενικώς όρισθησόμενα δι' άποφάσεων του Υπουργοῦ των Οικονομικών, τηρουμένων και προσδύτων διατυπώσεων, άν, ως εκ τῆς φύσεως του πράγματος, απαιτῶνται τοιαῦτα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, από δε της χρονολογίας ύπογραφῆς του πρωτοκόλλου πάύει ή υπό του Δημοσίου διαχείρισις και ή παρ' αυτού άπόληψις των φυσικών και πολιτικών καρπών του άποδιδόμενου πράγματος.

Άρθρον 5.

1. Αἱ διατάξεις των άρθρων 1 και 3. του παρόντος δέν έχουν εφαρμογήν προκειμένου περί φυσικών προσώπων, τά όποια έχουν καταδικασθῇ παρ' ήμεδαπών ή άλλοδαπών δικαστηρίων διά πράξεις στρεφόμενες κατὰ τὰς Ἑλλάδος ή κατὰ των Συμμάχων Χωρῶν ή ως δοσίλογοι ή έγκληματῖαι πολέμου, άνεξαρτήτως του άν κατὰ τόν χρόνον τῆς έκδόσεως τῆς καταδικαστικῆς άποφάσεως είχαν εξαλειφθῇ ή μετά ταύτην έξηλειφθῇ δι' οίονδ' ήποτε λόγον τό αξιόποινον τῆς πράξεως.

2. Ἐπίσης δέν έχουν εφαρμογήν αἱ διατάξεις των άρθρων 1 και 3 του παρόντος προκειμένου περί των κληρονόμων, κληροδόχων και αίτία θανάτου θεωροδόχων των, περί ών ή προηγούμενη παράγραφος του παρόντος άρθρου προσώπων.

Άρθρον 6.

1. Τῆς εφαρμογῆς των διατάξεων του άρθρου 1 του παρόντος εξαίρονται :

α) Τά πάσης φύσεως περιουσιακά στοιχεία, άτινα οί πρώην δικαιοχό: αὐτων έκτίσαντο μετά τήν 6 Ἀπριλίου 1941 δύναται οίονδ' ήποτε τίτλου, εξαίρεσει των, τίτλω κληρονομίας, κληροδοσίας, θεωρεῖς αίτία θανάτου ή προικῶς κτηθέντων, υπό τήν έπιφύλαξιν πάντοτε τῆς εφαρμογῆς ως πρὸς τοὺς κληρονόμους, κληροδόχους και αίτία θανάτου θεωροδόχους των διατάξεων τῆς παραγράφου 2 του άρθρου 5 του παρόντος Ν. Δ.

β) Οί παντός εἶδους μεταλλευτικοί χῶροι, μεταλλεία, όρυχέα, λατομεῖα και αἱ εγκαταστάσεις αὐτων ως και τά πάσης φύσεως ἐπ' αὐτων δικαιώματα, έτι δε και τά δικαιώματα συμμετοχῆς εἰς μεταλλευτικῆς έπιχειρίας ή έπιχειρήσεις και οίονδ' ήποτε έν γένει έπίσης δικαιώματα έναντι μεταλλευτικῶν έπιχειριῶν και έπιχειρήσεων, ως και δικαιώματα ἐπὶ ή εκ των τίτλων τοιούτων έπαρειῶν ή έπιχειρήσεων.

γ) Τά πάσης φύσεως περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και συμφέροντα τά διατεθέντα καθ' οίονδ' ήποτε τρόπον και ύφ' οίονδ' ήποτε τύπον υπό του Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μέχρι τῆς έναρξεως τῆς ισχύος του παρόντος Ν. Δ. ως και εκείνα, ως πρὸς τά όποια έχει χωρήσει συμβιβασμός μεταξύ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου και τρίτων προσώπων.

δ) Τό προϊόν τῆς μέχρι τῆς έναρξεως τῆς ισχύος του παρόντος γενομένης έκποιήσεως περιουσιακών στοιχείων πάσης φύσεως.

ε) Οί φυσικοί και πολιτικοί καρποί των άποδιδόμενων περιουσιακών στοιχείων οί παραχθέντες μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς άποδόσεως ως και αἱ πάσης φύσεως απαιτήσεις καθ' οίονδ' ήποτε τρίτου διά τοὺς μέχρι τῆς αὐτῆς χρονολογίας παραχθέντας καρπούς.

στ) Δικαιώματα επί ή εκ των τίτλων Άνωνόμων Εταιρειών έξαρουσών εν Ελλάδι, τώως έχθρικόν κατά την έννοιαν του Ν. Δ. 1138/1949, ή έξαρουσών εν οιαδήποτε των Συμμάχων Χωρών, υπαχθείσων δε εις μέτρα μεταγγυήσεως ή κατασχίσεως κατά την νομοθεσίαν των Χωρών τούτων, εξαίρεται περιπτώσεων, εις δε άλλως ήθελεν αποφασιστεί το Υπουργικόν Συμβούλιον.

2. Της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 3 του παρόντος νόμου εξαίρουται πάντα τα, περί ών ή προηγουμένη παράγραφος του παρόντος άρθρου, περιουσιακά στοιχεία πλην των εν περιπτώσει στ' αναφερομένων ως και εκ των εν τη περιπτώσει γ' αναφερομένων, των περιλαμβανόντων εις το Δημόσιον και παραμεινόντων εις την κυριότητα αυτού κατόπιν συμβιβασμού.

Άρθρον 7.

Εις τας διατάξεις του παρόντος Ν. Δ. δύναται να υπαχθώσι και τα Γερμανικά μορφωτικά ιδρύματα κατόπιν ειδικής δι' έκαστην περίπτωσιν, τή προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών, αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, δι' ής ορισθίζονται: α) ως προς τα ιδρύματα ταύτα εφαρμοστέα διατάξεις και ενδεχομένως α) προϋποθέσεις και β) όροι της εφαρμογής τούτων.

Άρθρον 8.

1. Αι περί ών τα άρθρα 1 και 3 του παρόντος Ν. Δ. περιουσίαι: παραδίδονται: ελευθερίας παντός βάρους ή άλλης δεσμεύσεως εξ ήτις του πολέμου και των εκ τούτου λη- άπαράδεκτου, περιλαμβάνη πάντα τα εν Ελλάδι περιουσια- φθέντων μέτρων και ιδίαι του μέτρου της μεταγγυήσεως. Πάν βάρος υπάρχον εξ οιαδήποτε άλλης αιτίας παρακολουθεί το παραδιδόμενον. Κατασχίσεις άρθρίζονται δύναται των διατά- ξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Α. Ν. 1530/1950 επαναφέρονται εν ισχύ αυτοδικαίως και άνευ έτέρως διατυ- πώσεως από της κατά τα άρθρα 1 και 3 απόδοσεως ή εξα- γοράς.

2. Οιαδήποτε νόμοι: πράξεις των κατά τον Α. Ν. 2636/ 1940 διαχειριστών, γινόμεναι εντός του κύκλου της αρμοδιό- τητος αυτών ως και οι νόμοι: πράξεις των όργάνων του Έλληνικού Δημοσίου διατηρούνται ισχυρά, δικαιώματα δε τρίτων κτηθέντα συνεπεία τούτων των πράξεων παραμένουσιν ισχυρά και άπόσπληκτα και άναντι του άναγκώντος ταύτα πρώην κυρίου ή διαδόχου αυτού.

3. Οι κατά την εφαρμογήν του άρθρου 1 του παρόντος Ν. Δ. αποκτώντες τα περιουσιακά στοιχεία υποχρεούνται μόνον εις την καταβολήν των τυχόν βαρυνόντων αυτούς φό- ρων και τελών κληρονομίας ή αίτια θανάτου θεωρείς, ως επίσης και εις την εξόφλησιν των πάσης φύσεως χρεών της περιουσίας προς το Δημόσιον ή προς τον παρ' τή Τραπέζη της Ελλάδος σχετικόν λογαριασμόν υπ' αριθ. 25.

4. Οι κατ' εφαρμογήν των άρθρων 1 και 3 του παρόντος αποκτώντες τα περιουσιακά στοιχεία ουδεμίαν και εξ ουδε- νός λόγου δύναται να προβάλλωσιν αξίωσιν κατά του Ελλη- νικού Δημοσίου, τεκμαιρομένου άναγκήτως, ότι, οι αποκτώντες έλαβον γνώσιν της νομικής και πραγματικής καταστάσεως, ύφ' ήν τελεί το παραδιδόμενον πράγμα. Έν περιπτώσει έκ- νικήσεως πράγματος πωληθέντος κατά τας διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος νόμου το Έλληνικόν Δημόσιον δεν εύθύνεται πέραν του παρ' αυτού ληφθέντος τιμήματος.

5. Εις δε περιπτώσεις θέλουσιν εκπαιηθή ή άλλως πως διατεθή υπό του Έλληνικού Δημοσίου, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 26 του Ν. Δ. 1138/1949 ή των διατάξεων του παρόντος Ν. Δ., τα μερί- δια της εις έχθρικας, κατά την έννοιαν του Ν. Δ. 1138/49, εταιρίας ή επιχειρήσεις συμμετοχής τώως έχθρων κατά την έννοιαν του αυτού Νομοθετικού Διατάγματος, ή των τίτλων, εις ους ενσωματώνονται τα μερίδια ταύτα, δύναται να άρθή ή έχθρική ιδιότης της εταιρίας ή επιχειρήσεως διά κοινής άπο- φάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου δημοσιευ- μένης διά του βελτίου Άνωνόμων Εταιρειών της Εφημερί-

δας της Κυβερνήσεως και από της δημοσιεύσεως της ισχύου- σης.

Μαχρη του κατά τας καμείας διατάξεις διορισμού προσω- ρινής διοικήσεως εταιριών, άν άρτεται κατά το προηγουμένον άρθρον της παρούσης παραγράφου ή έχθρική ιδιότης, ή διοί- κησις τούτων άσκείται συνηθέως προς τας περί εταιριών καμείας διατάξεις και το καταστατικόν αυτών υπό των κατ' τας περί έχθρικων περιουσιών διατάξεων θεωρημένων διχι- ριστών ή διαχειριστικών Επιτροπών.

Άρθρον 9.

1. Καταργούνται αυτοδικαίως από της παραδόσεως των περιουσιακών στοιχείων, όλα: α) κατά τον χρόνον τούτον, έκ- κρεμαίς δίκαι, α) σχετικαί με τα παραδιδόμενα στοιχεία, α) όριστάμεναι μεταξυ του Έλληνικού Δημοσίου και των, προς ους ή παράδοσις, τώως έχθρων, α) δε γινόμεναι, β) αυτές, δικαστικά: διατάται συμβιβάζονται και άποσβένονται.

2. Διακόπτονται αυτοδικαίως από της δι' δικαστικού κλητήρος γνωστοποιήσεως προς τον αντίδικον, ότι παρεδω- θήσαν τα περιουσιακά στοιχεία, περί ών ή δίκη, όλα: α) δι- και, κατά τον χρόνον τούτον, έκκρεμαίς δίκαι, α) σχετικαί με τα παραδιδόμενα περιουσιακά στοιχεία, α) αναφερόμεναι εις τα άρθρα 2 και 3 του Α. Ν. 1530/50. Από της διακοπής των δικών τούτων, ή διά τινος εξ αυτών προβλεπομένη, υπό του άρθρου 3 του Α. Ν. 1530/50, αποκλειστική αρμοδιότης του Εφετείου Αθηνών, ως και ή υπό του ίδιου νόμου προ- βλεπομένη εξαίρετική διαδικασία έκδικάσεως αυτών καταρ- γούνται αυτοδικαίως και άνακύπτει και δι' αυτές ή προϋπαρ- χούσα αρμοδιότης και διαδικασία έκδικάσεως. Επί των δι- κών του προηγουμένου άρθρου πλην των άνωθεν ή αίτησεων, της έγγραφης τούτων εις το πινάκιον και της έκδόσεως αυ- των, αίτινας διατηρούσι το κύρος και τα αποτελέσματα αυτών, άπασαι: α) λοιπαί, ένωπιον του Εφετείου Αθηνών, κατά την εξαίρετικήν διαδικασίαν του Α. Ν. 1530/50, γινόμεναι δικα- στικά: ένέργειαι: και πράξεις και αυτές α) τυχόν έκδοθείσαι: προδικαστικά: αποφάσεις του δικαστηρίου τούτου, ως και α) επί τη βάσει: τούτων ένεργηθείσαι απόδείξεις, καταργούνται αυτοδικαίως από της διακοπής των δικών τούτων θεωρούμε- ναι μηδέποτε γινόμεναι ή έκδοθείσαι.

3. Αι διακοπείσαι δίκαι δύναται να επαναληφθώσιν επ' όνόματι των προς ους ή παράδοσις των περιουσιακών στοιχείων, τώως έχθρων. Η επανάληψις γίνεται: κατά τας περί επανα- λήψεως ειδικάς διακοπείσας δίκαις διατάξεις της Πολιτι- κής Δικονομίας. Έπαναλαμβανόμενων των δικών τούτων, έκ- δικάζονται αυτές, υπό του παρ' φ έκκρεμοϋ δικαστηρίου, εάν τούτο είναι αρμόδιον, άλλως παραπέμπονται: υπ' αυτού ένώ- πιον του αρμοδίου δικαστηρίου, εις ε φέρονται προς συζή- τησιν κατά τα εν άρθρην 25 της Πολιτικής Δικονομίας όριζό- μενα. Έκτός των άνω άνωθεν δεν αποκλείεται ή έγερσις και νέων τοιούτων κατά των αναλαμβανόντων τα περιουσιακά στοιχεία τώως έχθρων ή και παρ' αυτών κατά τρίτων, εάν, κατά τας διατάξεις του κοινού δικαίου, δεν έχει άποσβεσθή το προς άγωγήν δικίωμα. Κατά την έκδικασιν άπασών των άνωτέρω άνωθεν δεν επιτρέπεται ή προβολή ένστάσεων οιας- δήποτε φύσεως, έρεζομένων επί των ύπέρ του Έλληνικού Δημοσίου, ως δικαιολόγου των τώως έχθρων έκδοθέντων ειδι- κών νόμων, ους δεν δικαιούνται να επικαλεσθούσι οι προς ους ή παράδοσις των περιουσιακών στοιχείων, τώως έχθροι, ως προς ουδεμίαν διατάξιν.

4. Εάν επί των άνω δικών έχουν έκδοθή όριστικά τελει- σίτικοι αποφάσεις είτε υπό του Εφετείου Αθηνών κατά την εξαίρετικήν διαδικασίαν του Α. Ν. 1530/50 είτε υπό των άλλων αρμοδίων δικαστηρίων ως προς τας εξαίρουμένης της αρμοδιότητος του Εφετείου Αθηνών, ύποδείξεις, α) άποφα- σεις αυτές ισχύουν υπέρ και κατά των τώως έχθρων προς ους απέδωσαν τα περιουσιακά στοιχεία. Δικαιοϋνται ούτοι να προσβάλλουν αυτές εάν δεν έχουν προσβληθή ήδη υπό του Δημοσίου διά των προβλεπομένων, κατά την έκθεσιν των τα- κτικών ή έκτάκτων ένδίκων μέσων και εντός των δι' αυτά τασσόμενων, νομίμων προθεσμιών άρχομένων από της εις αυτούς κοινοποιήσεως των αποφάσεων τούτων.

5. Εν τῇ παραγράφῳ 1 ὁ ὅρος «ἐκκαρμεῖς δίκαιον» ἐκλαμβάνεται ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς μὴ τελεσιδικίου ἐκδικάσεως, ἐνῶ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ἐκλαμβάνεται ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς μὴ ἀμετακλήτου ἐκδικάσεως.

6. Εἰς δίκας περὶ ὧν αἱ πέντε προηγούμεναι παρ. τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὸ Δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς υποθέσεως εἰς ἑτέραν δικάσιμον καὶ μεταγενεστέραν ἐπὶ τῆς χρονολογίας λήξεως τῆς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Ν. Δ. προθεσμίας ἢ τῆς ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοιαύτης, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ ἡ ἀναβολὴ αὕτη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 10.

Ἀπαιτήσεις Γερμανῶν, φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων κατὰ ὀφειλετῶν κατοικούντων ἢ διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι ἡσφαλισμέναι δι' ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτου κειμένου ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, περιελθούσαι δὲ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον θυνάμει τοῦ Α.Ν. 1530) 1950 δύναται νὰ ἐπανεχωρηθῶσιν ἄνευ ἀνταλλάγματος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸν ἐνυπόδημον δανειστὴν κατόπιν αἰτήσεως τοῦτου ἢ τοῦ ὀφειλέτου υποβαλλομένης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διοίκησιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1530 τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1950 «περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1138 τοῦ 1949» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Κατ'ἐξαιρέσιν τὸ Δημόσιον εὐδύνεται δι' ἀπαιτήσεις τρίτων, μὴ ἐχθρῶν, γεννηθείσας καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι, ἀπαιτητὰς δὲ καὶ μὴ ἀπεσβεσμένας ἐξ οἰουδήποτε λόγου κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ τροποποιουμένου διὰ τοῦ παρόντος Α.Ν. 1530 τοῦ 1950 «περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 κλπ». Ἐὰν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων συμβατικῶν, δέον αὐταὶ ν' ἀποδεικνύωνται διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἢ ἰδιωτικοῦ τοιοῦτου ἀποκτήσαντος βεβαίαν χρονολογίαν προγενεστέραν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940. Ἐὰν ὅμως πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων συμβατικῶν προσερχομένων ἐκ συμβάσεων γενομένων ἐπὶ ἀκινήτων, μετὰ ἢ ἄνευ ἐγκαταστάσεων καὶ μηχανημάτων, μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1941 πρὸ δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1944 καὶ ἀφορωσῶν ὀφειλόμενον τίμημα, αὐταὶ δέον ν' ἀποδεικνύωνται διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἢ ἰδιωτικοῦ τοιοῦτου ἀποκτήσαντος βεβαίαν χρονολογίαν προγενεστέραν τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1944. Ἐπίσης τὸ Δημόσιον εὐδύνεται δι' ἀπαιτήσεις τρίτων, μὴ ἐχθρῶν, γεννηθείσας ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν Α. Ν. 2636)1940 διαχειριστοῦ καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι. Καθ' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου ἡ εὐδύνη τοῦ Δημοσίου δὲν ἐκτείνεται πέραν τοῦ μετὰ προηγούμενην ἀφαίρεσιν τῶν πάσης φύσεως ὀφειλῶν τοῦ τέως ἐχθροῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπομένοντος ὑπολοίπου τῆς ἀξίας τῆς περιουσίας τοῦ τέως ἐχθροῦ, καθ' οὗ ὑφίστανται αἱ περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος ἀπαιτήσεις, τηρουμένων πάντοτε τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 18) 1944 «περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως» καὶ τοῦ Νόμου 1073)1946 «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἁπλᾶς εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξοφλησάντων πάσης φύσεως ὑποχρεώσεων».

Ἀποφάσεις δικαστικαὶ ἐκδοθεῖσαι καὶ ἀντίθεται πρὸς τ' ἄνωτέρω καθαριζόμενα ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ἐνώπιον τοῦ οὐτοῦ δικάσαντος δικαστηρίου κατόπιν αἰτήσεως τῶν

καθ' ὧν ἐξεδόθησαν δικαιοῦχων, υποβαλλομένης πρὸς αὐτὸ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1954

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΤΑΟΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΤΑΟΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, ΣΤ. ΚΟΥΝΔΟΥΤΟΣ, Χ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΤΑΝΗΣ, Σ. ΓΥΔΙΣΤΡΑΣ, Β. ΒΡΑΧΝΟΣ, Α. ΕΥΤΑΞΙΑΣ, Χ. ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΥΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2917.

Περὶ ἀτελοῦς χορηγήσεως οἰκοδομικῶν ἀδειῶν καὶ βεβαιώσεων σεισμοπληθείας εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους Θεσσαλίας καὶ Φθιώτιδος.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1954 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ οἰκοδομικαὶ ἀδειαι αἱ χορηγούμεναι πρὸς ἐπανακατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν οἰκοδομῶν καταστραφειῶν ἢ βλαβερῶν ἐκ τῶν σεισμῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν νομῶν Τρικάλων, Καρδίττης, Λαρίσης, Μαγνησίας καὶ Φθιώτιδος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ αἰτήσεις πρὸς χορήγησιν τοιοῦτων ἀδειῶν ὡς καὶ πάντα τὰ πρὸς χορήγησιν τῶν ἀδειῶν αὐτῶν τυχόν ἀναγκαῖα στοιχεῖα (ὡς π.χ. διαγράμματα, στατικοὶ ὑπολογισμοί, προϋπολογισμοί, βεβαιώσεις ἀντοχῆς, δηλώσεις ἀναθέσεως καὶ ἀναλήψεως τῆς ἐπιβλέψεως κ.τ.τ.) δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου οὐδὲ εἰς φόρον ἢ κράτησιν ἢ τέλος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἢ οἰουδήποτε ἄλλου.

2. Αἱ βεβαιώσεις περὶ καταστροφῆς ἢ βλάβης ἐκ τῶν σεισμῶν τῶν ὡς ἄνω οἰκοδομῶν ὡς καὶ αἱ αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως αὐτῶν ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τοῦ τέλους χαρτοσήμου ὡς καὶ ἀπὸ παντὸς ἄλλου τέλους ὑπὲρ οἰουδήποτε.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἑργῶν, ὁρίζεται ὅτι διὰ τὴν ἐπανακατασκευὴν ἢ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὡς ἄνω σεισμοπλήκτων οἰκοδομῶν, καὶ ἀναλόγως τοῦ εἶδους ἢ καὶ τῆς ἐκτάσεως ἢ καὶ τῆς ἀξίας τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὰς περὶ σχεδίων τῶν πόλεων διατάξεις, χορηγήσεις ἀδείας ἢ σύνταξις πλήρους μελέτης ἢ καθορισμὸς ἰδιώτου ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ.

Δι' ἀποφάσεων, ὁμοίως ὡς ἄνω ἐκδιδομένων, δύναται νὰ ὁρίζονται καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἢ τὰ τεχνικῆς φύσεως στοιχεῖα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν χορήγησιν τῶν οἰκοδομικῶν ἀδειῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Επιτρέπεται όπως δι' αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, επεκτείνεται ή ισχύς του παρόντος Ν. Δ. και εις άλλας περιοχάς της Χώρας πληττομένης είτε εκ σεισμών είτε εξ άλλης θεομηνίας, επιφερούσης ομαδικήν κατάρρευσιν ή βλάβην οικοδομῶν.

Εν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Χ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Γ. ΡΩΜΑΝΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΤΑΝΗΣ, Β. ΒΡΑΧΝΟΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΑΣ, Χ. ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2918.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Γλαύκου κειμένων διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1954 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἀρθρον 6 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1044)38 ἀπερὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ὑδραυλικῶν Ἔργων κ.λπ. τοῦ χειμάρρου Γλαύκου» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Πέροι τοῦ Εἰδικοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Γλαύκου ὀρίζονται οἱ κάτωθι:

α) Εἰδικῶν ἐτήσιον τέλος 1 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν οἰκοδομῶν τῶν προσβαλλομένων, ἡ ὁποσδήποτε ἀπειλοκινμένων ἐκ τῶν πλημμυρῶν τοῦ χειμάρρου συνοικισμῶν κ.λπ.

β) Ἐτησίᾳ στρεμματικῇ εἰσφορᾷ δρχ. 1 κατὰ στρέμμα ἐπὶ τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων ὠφελουμένων ἐκτάσεων.

Ἡ περίμετρος τῆς ὑποκειμένης εἰς τὴν εἰσφορὰν ταύτην περιοχῆς ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταρτισθέντος κτηματολογίου.

γ) Ἐτησίᾳ εἰσφορᾷ τῆς Ἀνω. Ὑδροηλεκτρικῆς Ἑταιρείας Γλαύκος δρχ. 50.000.

δ) Ἐτησίᾳ εἰσφορᾷ τοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας δρχ. 10.000.

ε) Ἐτησίᾳ εἰσφορᾷ τοῦ Δήμου Πατρέων ἀπὸ 15.000 ἕως 50.000.

στ) Ἐτησίᾳ εἰσφορᾷ τῶν Κοινοτήτων Ὁδρυᾶς, Σαραβουλίου καὶ Ἐλεχούστρας ἀπὸ 50 ἕως 200.

Αἱ εἰσφοραὶ τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ τῶν ὡς ἄνω Κοινοτήτων καθορίζονται ἀνὰ διετίαν διὰ Δ)τος προτάσει τοῦ Υπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων μετὰ γνωμάτευσιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Νόμου 2853 Ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω διαλαμβανομένων ὁρίων. Διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος θὰ ἰσχύουν ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως τὰ κατώτατα ὅρια τῶν ὡς ἄνω εἰσφορῶν.

ζ) Ἐτησίᾳ εἰσφορᾷ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πατρῶν ἀπὸ

δρχ. 10.000 ἕως δρχ. 50.000 ὀριζομένη κατ' ἔτος διὰ Διατάγματος μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Νόμου 2853 Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Υπουργοῦ. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος θὰ ἰσχύσῃ τὸ κατώτατον ὄριον ταύτης ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

η) Ἐτησίᾳ εἰσφορᾷ δρχ. 500 ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου κινουμένων ὑδρομύλων, ἐλαιοτριβείων, ἐργοστασίων κατασκευῆς πάγου καὶ ψυγείων.

θ) Ἐτησίᾳ εἰσφορᾷ δρχ. 1.000 τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χειμάρρου λειτουργούντων ἀσβεστοκαμίνων.

2. Τὸ ἀρθρον 7 τοῦ Ν. Δ. 1443)1942 «περὶ ἀκανονισμοῦ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλαύκου (Λεύκας) καὶ Χαράδρου Συχαίνων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Οἱ ποιοῦμενοι χρήσιν τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου καταβολὴν ἀρδευτικῶν τελῶν κατὰ στρέμμα καὶ δι' ἐκάστην ἀρδευσιν, καθοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Νομάρχου, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀρδεύσεως μὴ δυναμένων νὰ ὑπερβοῦν τὰς δρχ. 8 κατὰ στρέμμα καὶ δι' ἐκάστην ἀρδευσιν.

Ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου δύνανται οἱ ποιοῦμενοι χρήσιν τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων νὰ ὑποχρεωθῶσι εἰς τὴν καταβολὴν εἰδικῆς κατ' ἀρδευόμενον στρέμμα εἰσφορᾶς ἀναλόγου πρὸς τὴν διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικοῦ ἔργου ἀπαιτουμένην δαπάνην».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων διαγραφομένη ἀρμοδιότης τοῦ Εἰδικοῦ Ὑδραυλικοῦ Ταμείου Γλαύκου περὶ τὴν διοίκησιν, ἐποπτεῖαν, ὑδρονομίαν καὶ διαχειρίσιν τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλαύκου καὶ Χαράδρου Συχαίνων, ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν περιφερειῶν τῶν αὐλάκων Μπάλα, Παλιομανάστηρο, Βουντένης, Καραβιοτέικο, Κυπαρίσση καὶ Μαργαρίτας, προστιθεμένων εἰς τοὺς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1443)42 Ν. Δ)τος ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 94)1946 καθοριζομένους αὐλακᾶς δι' ὧν ἐνεργεῖται ἡ ἀρδευσις κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τούτου, ἐκ τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων τοῦ χειμάρρου Γλαύκου καὶ Χαράδρου Συχαίνων καὶ ἐτέρων 6 αὐλάκων ἥτοι τοῦ αὐλακῶς Μπάλα ὑπ' ἀριθ. 9, τοῦ αὐλακῶς Παλιομανάστηρο ὑπ' ἀριθ. 10, τοῦ αὐλακῶς Βουντένης ὑπ' ἀριθ. 11, τοῦ αὐλακῶς Κυπαρίσση ὑπ' ἀριθ. 12, τοῦ αὐλακῶς Καραβιοτέικο ὑπ' ἀριθ. 13 καὶ τοῦ αὐλακῶς Μαργαρίτα ὑπ' ἀριθ. 14.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Ν. Δ. καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Χ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Γ. ΡΩΜΑΝΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΤΑΝΗΣ, Β. ΒΡΑΧΝΟΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΑΣ, Χ. ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ